

# Zwiastuny Soundedit

22 października ma wystąpić na pierwszym koncercie w Polsce Roger Eno, kompozytor muzyki filmowej i teatralnej, twórca ambientu, brat bardziej znanego Briana. Roger karierę nagraniową rozpoczął od pracy nad ścieżką dźwiękową do filmu Davida Lyncha „Diuna”. Wspecjalizował się w muzyce ilustracyjnej. Uważa, że muzyka powinna tworzyć atmosferę zamiast dominować. W jego dyskografii znajduje się kilkadziesiąt autorskich albumów, współpracował z takimi artystami jak m.in.: David Gilmour z Pink Floyd, Lou Reed, Beck czy Jarvis Cocker z grupy Pulp. W marcu Roger i Brian Eno wydali pierwszą wspólną płytę – „Mixing Colours”.

Tego samego wieczoru na Soundedit pojawi się Hania Rani, młoda polska pianistka i wokalistka, która debiutowała na festiwalu w ramach cyklu Soundedit Spotlight 2017. Dziś jest znana w Europie, występowała w Japonii i Izraelu, choć jej debiutancka płyta „Esja” ukazała się zaledwie rok temu, wydana przez prestiżową brytyjską wytwórnię Gondwana Records. Premiera singla „Glass” odbyła się na antenie BBC Radio 6 w audycji Mary Anne Hobbs. Drugi album „Home” będzie miał premierę w internecie 29 maja, a krążek jako CD i winyl, trafi do sklepów muzycznych 3 lipca. Pierwsze dwa single „Leaving” i „F Major” miały również premierę w BBC6 u Mary Anne oraz NDR i BBC4, które poświęciło Hani całą audycję.

Twórca takich przebojów jak „Don’t Answer Me”, „I Robot”, „Psychobabble”, „Sirius”, „Eye In The Sky”, jeden z najwybitniejszych producentów muzycznych - Alan Parsons spotka się z uczestnikami festiwalu Soundedit, odbierze statuetkę „Człowieka ze Złotym Uchem”, a występ Alan Parsons Live Project uświetni wieczór 23 października. Alan Parsons Project to zespół założony przez Alana Parsonsa (inżynier dźwięku, producent muzyczny) i Erica Woolfsona (kompozytor, autor tekstów) w 1975 roku. Początkowo był to projekt wyłącznie studyjny. Grupa – wspomniany duet plus muzycy sesyjni – skupiła się na realizacji płyt. Pierwszy oficjalny występ odbył się dopiero w 1990 roku.

Zespół wydał dwanaście albumów. Muzyka na nich zawarta jest określana jako rock progresywny, art rock lub soft rock. W większości były to albumy tematyczne, inspirowane np. literaturą lub sylwetkami pisarzy: Edgar Allan Poe – płyta „Tales of Mystery and Imagination” z 1976 roku., Isaac Asimov – płyta „I Robot” z 1977 roku. Do wzrostu popularności projektu przyczyniła się m.in. płyta „Eye in the Sky” wydana w 1982 roku. Jednak największy sukces komercyjny przyniósł album „Ammonia Avenue” (1984). To tu znalazła się piosenka „Don’t Answer Me”, do której zrealizowano niezapomniany wideoklip. W wyniku różnic dotyczących kwestii artystycznych grupa rozpadła się. Alan skupił się na Alan Parsons Band, Eric na kolejnych concept albumach, musicalach i reedycjach płyt Alan Parsons Project. Woolfson zmarł w 2009 roku.

Alan Parsons karierę zawodową rozpoczął mając osiemnaście lat jako asystent inżyniera dźwięku w słynnym studiu Abbey Road. Pracował przy arcyważnych dla historii muzyki rockowej płytach: „Abbey Road” The Beatles, „Atom Heart Mother” i „The Dark Side of the Moon” Pink Floyd. Jako producent współpracował z takimi zespołami i wykonawcami jak: Pilot, Cockney Rebel, Al Stewart, John Miles, Ambrosia, Steven Wilson. By skupić się na Alan Parsons Project, odrzucił propozycję pracy przy albumie „Wish You Were Here” Pink Floyd. Występ w Łodzi będzie pierwszym klubowym koncertem Alan Parsons Live Project w Polsce.

Tegoroczną uroczystą galę wręczenia statuetek „Człowieka ze Złotym Uchem” 24 października poprzedzi koncert Marka Almonda. Wokalista odwiedzi Łódź, promując najnowszą płytę „Chaos and a Dancing Star”, która ukazała się 31 stycznia. Almond wystąpił już na Festiwalu w 2013 roku. To legendarny angielski songwriter oraz kompozytor. W swojej 40-letniej karierze muzycznej sprzedał

ponad 30 milionów płyt. Współtworząc z Davidem Ballem duet Soft Cell, stał się ikoną stylu synthpop oraz new wave. Największym sukcesem okazał się przebój „Tainted Love”, który królował dwa tygodnie na pierwszym miejscu oficjalnej listy przebojów Wielkiej Brytanii oraz spędził 43 tygodnie w prestiżowym zestawieniu Billboard Hot 100. Singel zdobył również nagrodę BRIT Award w kategorii Best British Single. W 2018 roku Soft Cell obchodził 40-lecie powstania. Wydano antologię „Entitled Keychains & Snowstorms: The Soft Cell Story”. Duet po raz ostatni w swojej karierze wystąpił we wrześniu 2018 roku w Londynie. Koncert został wyprzedany do ostatniego miejsca.

Almond to niezwykle barwna postać. Pochodzący z Southport (północna Anglia) Marc jako nastolatek pracował, śpiewając w teatrze oraz wesołym miasteczku. Już podczas studiów starał się łączyć swoje artystyczne fascynacje: pop z kabaretem, film z muzyką eksperymentalną. W trakcie jednej z wypraw do Londynu poznał Davida Balla, z którym w założył duet Soft Cell. Solowa kariera artysty to ponad dwadzieścia albumów, niezliczone koncerty i wypracowanie własnego, unikatowego stylu. Marc zamieszkał w Moskwie, by wraz z rosyjskim muzykiem Andriejem Samsonowem stworzyć projekt „Heart on Snow”. To utwory dedykowane ludowi rosyjskiemu, inspirowane folkami i romansami cygańskimi. Moskiewska prasa nazwała Almonda „adoptowanym synem Rosji”.

Artysta wrócił do Londynu, ale jego kariera została przerwana przez poważny wypadek motocyklowy. Ponowna nauka śpiewu oraz odzyskanie pewności siebie zajęły wokaliście ponad rok. Przez te wszystkie lata współpracował z wieloma znakomitymi artystami: Tony Visconti, Gloria Jones, Dusty Springfield, Nick Cave, Siouxsie, Nico, Bronski Beat, John Cale, Antony and the Johnsons, Matt Johnson, Ian Anderson czy ikony z lat 60.: Gene Pitney i PJ Proby. Płyty Marca cieszą się nadal ogromną popularnością, wydał także dwie autobiografie oraz trzy zbiory wierszy. Almond może poszczycić się wieloma branżowymi nagrodami. Założył również własną firmę, produkującą przede wszystkim muzykę do filmów i spektakli.